

РЕШЕНИЕ

№ 6131

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11404** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от П. Г. М., депозирана чрез адв. М. Л., против Решение № СОА24-РИ09-474/ 05. 11. 2024 г., издадено от И. В. - зам.-кмет на Столична община. В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание оспорващото лице се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата и иска отмяна на Решение № СОА24-РИ09-474/ 05. 11. 2024 г.

Ответникът – зам.-кметът на Столична община се представлява от юрк. И., който оспорва основателността на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № СОА24-СВ01-44/ 09. 10. 2024 г., подадено до Столична община, П. М. е поискал достъп до следната информация:

„1. Налице ли е текуща процедура за изграждане на обществен път, който частен инвеститор се е ангажирал да построи и дари, свързващ[жк]с „Околовръстния път" в отсечката до „Wurth България"?

Тази отсечка е по-малка от 250 метра и свързва „Околовръстния път“ с главния път на[жк]— Г. и е ключова за облекчаване на трафика и повишаване на безопасността в района. Проектът засяга поземлен имот с идентификатор 14831.6532.102, [населено място]; поземлен имот с идентификатор 14831.6531.430, [населено място] и поземлен имот с идентификатор 14831.6531.202, [населено място].

2. В случай, че е налице посочената в т. 1 процедура, кога е стартирана същата, от кой инвеститор и на какъв етап се намира?
3. Спазени ли са предвидените в закона срокове за разглеждане и произнасяне от СО по искането за изграждане на въпросния път?

В случай, че е налице забавяне, същото би било недопустимо, особено като се има предвид значението на проекта за жителите на района и за безопасността на движението. Хиляди коли, които преминават всеки ден по пътя между [населено място] и ж.к. „Л. П.“, застрашават живота на пешеходците, вместо движението да се извършва по по-кратък и безопасен път, който ще бъде изграден.

От години по действащия път няма изградени тротоари, което принуждава пешеходците да вървят по самото пътно платно, а това създава изключително сериозна заплаха за техния живот и здраве, тъй като липсата на безопасна инфраструктура ги излага на директен контакт с преминаващите автомобили.

4. В случай на забавяне при изпълнението на закона от СО, следва да посочите предприети ли са и конкретно какви мерки за преодоляване на това забавяне?
5. Ангажирана ли е дисциплинарният и друга юридическа отговорност на виновните длъжностни лица и служители на СО — кога е сторено това, с какви актове, кои са виновните длъжностни лица от СО /да бъдат посочени само с инициали, но с пълните наименования за заеманите от тях длъжности/?
6. В случай че друга публична институция има отношение към изграждането на въпросния път, следва да посочите коя е тя, какво взаимодействие е извършено с нея и да предоставите кореспонденция между Столична Община и съответната публична институция."

С Решение № СОА24-РИ09-474/ 05. 11. 2024 г. И. В. - зам.-кмет на Столична община е отказал достъп до поисканата информация, като е посочил, че в случая исканата информация има частен характер.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – зам.-кмет на Столична община, упълномощен съгласно Заповед № СОА23-РД09-2498/ 20. 11. 2023 г. на кмета на Столична община и чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, който е задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ.

Оспореното решение е издадено в срока по чл. 28 от ЗДОИ. Съдържащите се в същото фактически основания за постановяването му сочат, че отказът за предоставяне на достъпа до исканата информация е мотивиран поради това, че поисканата такава няма характера на обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, поради което е неприложима процедурата за предоставянето ѝ по реда на ЗДОИ.

Правото да се търси и получава информация, прогласено с чл. 41, ал. 1 от

Конституцията, обхваща задължението на държавните органи, както и органите на местното самоуправление да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени със ЗДОИ. Съгласно определението на чл. 2 ал. 1 от закона, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Информацията следва да отговаря на тези две условия едновременно, за да се определи като обществена. Под „обществен живот“ се разбира животът на обществото като група хора. За второто условие е от значение да се отбележи, че за да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би отговаряла на изискването да способства за постигане на посочената от закона специална цел. Под обществен интерес следва да се разбира интересът на обществото да защитава и отстоява своите права и свободи от неблагоприятни за него управленски решения. Правото на достъп до обществена информация е началната фаза и следва да предпоставя тази защита. Целта на ЗДОИ е да създаде условия за прозрачни и видими за обществото действията и решенията на задължените субекти, като по този начин обществото следи отблизо и оценява тяхната работа.

Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. В чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дефинирани видовете обществена информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации – „официална“ и „служебна“. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия /чл. 10/. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ или по реда на ЗДОИ /чл. 12/, а достъпът до служебна обществена информация е свободен, като може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/, както и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи /чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ/. Същевременно ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация, а и достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

С разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ законодателят изрично е регламентирал възможните допустими основания за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно когато: 1/ исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по

чл. 13, ал. 2; 2/ достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3/ исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Дори при наличие на тези основания за отказ, разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ предвижда, че се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Анализът на разпоредбата показва, че не е допустим отказ в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 /§1 т. 6 от ДР на ЗДОИ/, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ, задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ.

С оглед на изложено, предоставянето на информация, касаеща текуща процедура за изграждане на обществен път, изцяло изпълва смисъла и целите на чл. 2 от ЗДОИ, тъй като чрез запознаване на заявителя с тази информация ще се добие представа за начина, по който общината изпълнява своите ангажименти във връзка с осигуряването на обществен път, което осигуряване е едно от необходимите условия за спокойно придвижване на гражданите. Тази информация е свързана с обществения живот и е служебна по смисъла на чл. 11 във връзка с чл. 9 от ЗДОИ. Поисканата от жалбоподателя информация не попада в обхвата на посоченото ограничение – чл. 13, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ и следва да бъде предоставена на заявителя.

Достъпът до служебна обществена информация, предвид чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, какъвто е налице в конкретния случай.

Неоснователни са доводите на административния орган, че информацията, поискана със заявлението, има частен характер и съставлява информация по предоставяне на административна услуга на граждани и юридически лица по чл. 8, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, поради което не подлежи на предоставяне по реда на същия закон. Позоваването на Закона за административното обслужване на физическите и юридическите лица /отм. ДВ. бр. 30 от 11 април 2006г./ не само демонстрира непознаване на действащата правна уредба, но и сочи на неспособност да се извърши преценка в кои случаи търсената информация следва да се предостави по реда на ЗДОИ. Съгласно чл. 8, т. 1 от ЗДОИ разпоредбите на закона относно достъпа до обществена информация не се прилагат за информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица. Посеченият законов текст се прилага, когато се касае за административно обслужване на граждани и юридически лица в административно производство, по което са страна или до наличен друг ред за снабдяване с информацията, каквато не е конкретиката на случая.

Приложеният по административната преписка договор за поръчка от 5. 05. 2023 г. не и могъл да се приравни на предоставяне на търсената информация по депозираното заявление вх. № СОА24-СВ01-44/ 09. 10. 2024 г., тъй като същият е представен по делото след постановяване на отказа, а и по никакъв начин не дава отговор на въпроси по т. 2 – т. 5 от заявлението.

Разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ изрично предвижда, че основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за

предоставяне на исканата обществена информация. Административният орган следва да приложи разпоредбата на чл. 31, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ, като поиска съгласието на третото лице, а в случай че то не бъде дадено - да предостави поисканата информация в обем и по начин, който не засяга правата на третите лица, в съответствие с разпоредбата на чл. 19 от ЗДОИ, като същевременно съобрази и наличието на надделяващ обществен интерес.

Ако исканата информация е била неясна за административния орган, същият е следвало да приложи чл. 29 от ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба, когато не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация.

В обобщение съдът обуславя извод, че търсената от жалбоподателя информация касае обществения живот в Република България, като чрез получаването ѝ той може да състави мнение относно дейността на задължения субект и начина, по който се разходват публични средства, свързани с неговата дейност.

Доколкото делото не може да се реши по същество, е необходимо да се върне като преписка на органа за постановяване на ново решение, при което задълженият по ЗДОИ субект да се произнесе по направеното искане.

В случай, че по някой пункт от заявлението искането е неясно за административния орган /например останала е неконкретизирана търсената информация по т. 7 от заявлението/, следва да приложи чл. 29 от ЗДОИ, като се предостави възможност на заявителя да я уточни.

След изясняване на вида и обема на търсената информация, административният орган следва да предостави достъп до обществената информация, предмет на подаденото заявление, като съобрази разпоредбата на чл. 31 от ЗДОИ. В случай, че след евентуално уточняване информацията по реда на чл. 29 от ЗДОИ по някой пункт от заявлението, административният орган прецени наличието на основания за отказ, същият следва да бъде подробно мотивиран.

Предвид изложеното подадената жалба е основателна и следва да бъде уважена. Преписката следва да се върне на органа за ново произнасяне, в съответствие с мотивите на настоящото съдебно решение.

При този изход на спора и предвид направеното искане, на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева държавна такса. От представения по делото договор за правна защита и съдействие се установява, че П. Г. М. е упълномощил адв. М. Л. да го представлява в настоящето производство, като договорът е сключен при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата /ЗА/. С оглед изхода на делото и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, са налице предпоставките на адвоката, оказал безплатна правна помощ, да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера, определен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, поради което Столична община следва да бъде осъдена да заплати на адвокат М. Л. възнаграждение в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № СОА24-РИ09-474/ 05. 11. 2024 г., издадено от зам.-кмет на Столична община.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящия съдебен състав и в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Г. М. сумата от 10 /десет/ лева, представляваща направените по делото разноски за държавна такса.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. М. О. Л. сумата в размер на 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: